

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתצוגה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שבנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והם ב' דללס ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לחג"ת דפרלופים הנ"ל והם ב' דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים דע' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ' דללס והם יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחילוני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד וצלתי עליית מ"ן דרפ"ח נילולין ונר"ן שלו וצלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא בפני' דפני' אלף מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילול דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומסס לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לבדם עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דע' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והם יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שבנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים באחו'

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֲדֹנָי

ראש
יד

רש"י

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֲדֹנָי

יִוָּד הַיּוֹיָוִי הִי. יוֹד הִי וְאוֹ הִי. יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא.

החילונים שלהם ולהוליא ולהמשך ב' ללמי מוחין דלוי"פ דגדלות דלוי"א
ע"ד הג"ל:

אח"כ

באחו' דכחצ"ד ולהשאיר שם שרשי המו' דכחצ"ד ושארית המו' יורדים ומתלבשי'
באחו' דחג"ת ולהשאיר שם החג"ת דב' ללמים הג"ל ושארית המו' שהם הנה"י
יכוין להמשי' בט"ס ונק' ל' דללס והס יססו"ת הג' וביססו"ת הג' נשארס שם
המו' דז"א דחילו' דפני' ואח"כ יכוין לזווג את או"א דפני' דחילו' שהמשכנו המו'
שלהם מתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' ב' פר' נה"י דכלי' הפני'
שלהם ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למל'
וכו' ע"ד הגז"ל בזווגי או"א דפני' דפני' או דחילו' דפני' ואין נגרע דבר עד
שנמשכים המוחין ההם ביססו"ת הג' וביססו"ת הג' נשארס שם המוחין דז"א
דצחי' הפני' דחילו' כמש"כ בזווגים הגז' ועתה אחר כ"ז שזווגנו את או"א דג'
צחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' עתה תחילת הכל לריך להחזיר המו'
שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשיכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים
מיססו"ת השלישי' את הו"ק דמו' דגדלות דלוי"א דפני' דפני' לחצ"ד חג"ת דז"א
ואח"כ ממשיכים את המוחין דלוי"א דגדלות דחילו' דפני' דלוי"א מהיססו"ת השלישי'
הגז' ונמשכים לחצ"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגדלות דלוי"א דפני' דחילו'
ג"כ מהיססו"ת הגז' לחצ"ד חג"ת ונה"י דז"א כן נלע"ד פי' כוונת הסידור שסדר
לנו מו"ר **השמ"ש** ז"ל מש"כ אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילו' דפני' ודפני'
דחילו' וכו' ר"ל שעומדים המוחין שלהם שם בתרין מזלין ומזווגין אותן כמש"כ:
אבר בספרו הקדוש ס' נה"ש די"ד ע"ד לא כתב כפי סדר הזה רק באופן
אחר וז"ל בק"ש דתפלת שחרית דחול לריך לכוין לזווג או"א דפני' דפני' דלוי'
בכלים דאח' דבינה בלחש וכו' ולהמשיך מללס דלוי' הו"ק שלהם לחצ"ד חג"ת דז"א
וכו' גם יכוין לזווגם בכלים דאח' דחכמה ולהמשי' מללס דלוי"א הו"ק שבו לחצ"ד
חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג את או"א דחילו' דפני' דכלים הפר' שלהם ולהמשי'
כולם לחצ"ד דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג את או"א דפני' דחילו' דכלים הפני' שלהם
ולהמשי' לחצ"ד חג"ת ונה"י דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג או"א דפני' דפני' דכלים
האמלע' שלהם בלחש דמנחה ולהמשי' מללס דלוי' הו"ק לחצ"ד חג"ת דז"א וכו' גם
יכוין לזווג או"א הגז"ל כנז"ל בכלים דאח' דחכמה דחזרה דמנחה ולהמשי'
הו"ק לחצ"ד חג"ת דזו"ן וכו' עש"כ והסדר הזה דנה"ש אשר כל
צחי' א' מזווגים ונמשכים המו' לז"א ג"כ כ"ז לא נראה כפי סדר כוונת
הסידור יען כי מן הסידור נראה כפי הסדר אשר כתבנו לעיל והוא כי מזווגים

הצחי'

הוה יוד יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי
 א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

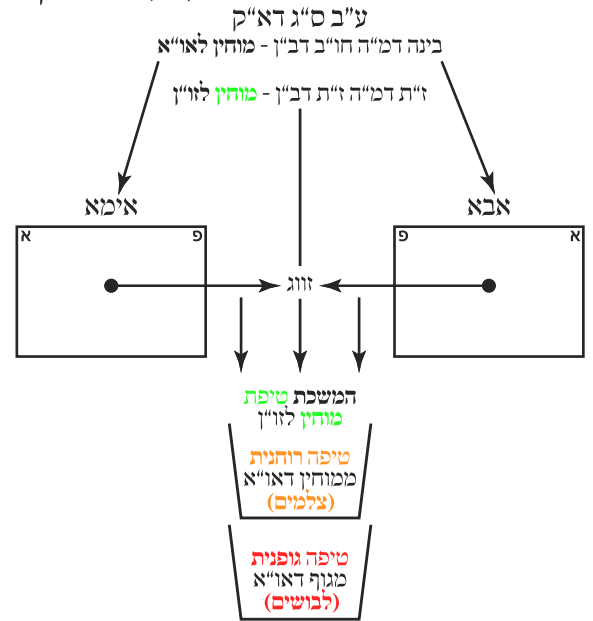
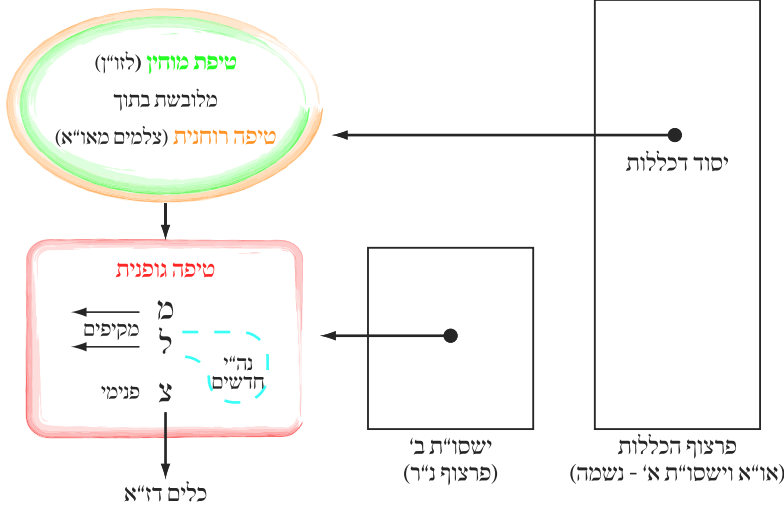
אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיו' דחילוניו' בבחי' צ' פרלופי נה"י דכלים פנימיו' שלהם ולהוליא ולהמשיך משם צ' ללמי מוחין פנימיו' דאו"פ דגד' דאו"א ע"ד הנ"ל:
 יכוין

הבחי' הנז' דאו"א שלשם ונשארים המוחין הנז' בישסו"ת הג' ואח"כ נמשכין בז"א אחד לאחד ולא כמ"ש בנה"ש וחולי כי בסידור רלה לקלר לכן לא סדר כמ"ש :
ובשאיני לעלמי אני מכוין בדרך אחרת וקלרה יותר מב' והיא זאת כי מתחלת התפלה וכל הזווגים דק"ש עד מלת לזווג או"א דפני' דפני' בכתר ובחצ"ד וכו' ונמשכים ד' מוחין דחכמה כ"ז הוא בג' הבחי' הזווגים יחד דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' כמ"ש יען כי כ"ז מוכרח הוא להיות כן בג' בחי' יחד אבל החידוש הוא כי ג"כ בהזווג הזה דאו"א שנמשכים ד' מו' דחכמה אנו מזווגים את הג' בחי' דאו"א יחד והם דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' ואז כל מה שמכוונים הוא ג"כ דג' בחי' דאו"א יחד עד שנמשכים כל השלש בחי' הנז' לישסו"ת השלישיים ואז שם נשארים הג' בחי' דמו' דז"א ותחלת הכל מכוונים להחזיר המוחין שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים מישסו"ת הג' הנז' את הו"ק דמו' דגד' דאו"א דפני' דפני' לחצ"ד חג"ת דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דאו"פ דגד' דחילו' דפני' דאו"א מהישסו"ת הג' הנז' ונמשכים לחצ"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגד' דאו"א דפני' דחילו' ג"כ מהישסו"ת הג' הנז' ל"ס דז"א וכפי הסדר הזה אין לריך לכוין מ"ש כאן בסידור לזווג את או"א דחילו' דפני' ולהמשיכם וכו' וכג"כ לזווג או"א דפני' דחילו' ולהמשי' וכו' כ"ז אינו לריך יען כי כבר זווגנו את או"א דג' בחי' יחד והמשכת המו' הנז' ג"כ אין כאן מקומן רק לקמן יעו"ש וזאת היא הקדמה לצד ואינה רק למזכרת לידע מה יעשה ישראל וההכרח לעשות בדרך הזה הוא זה כי כיון שמתחלת התפלה והעליית מ"ן דרפ"ח גילולין דק"ש והזווגים דע"צ וס"ג דא"ק וע"י וא"א והתרין מו"לין כ"ז היה דג' הבחי' יחד דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' וכג"כ ממשיכים החו"צ יחד דלחש וחזרה ודכלי הפני' דשחרית ודכלי האמלעיים דמנחה ואין עושים כמ"ש בנה"ש כי כל בחי' א' או דמלך הבינה דלחש או דמלך החכמה דחזרה דכלי הפני' או דחילו' דפני' או דפני' דחילו' דכלי הפני' או דבינה דלחש דמנחה או דחכמה דחזרה דמנחה דכלי האמלעיים וכ"א וא' זווגם לבדם ונמשכים המו' בז"א ג"כ ואח"כ מזווגים הבחי' הב' ונמשכי' המו' בז"א ג"כ וכעד"ז כל שאר הבחי' הנז' וכ"ז אין אנו עושים יען כי בסידור אינו מסודר כן לכן מכל הפעמים האלו נראה לי כמ"ש והוא כי מזווגים את הג' בחי' דאו"א יחד ונמשכים הג' מו' דז"א בישסו"ת הג' כולם יחד ואח"כ נמשכים בז"א אחד לאחד וזהו הגלע"ד וא"ש הכי"צ. המסדר יא"ה

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

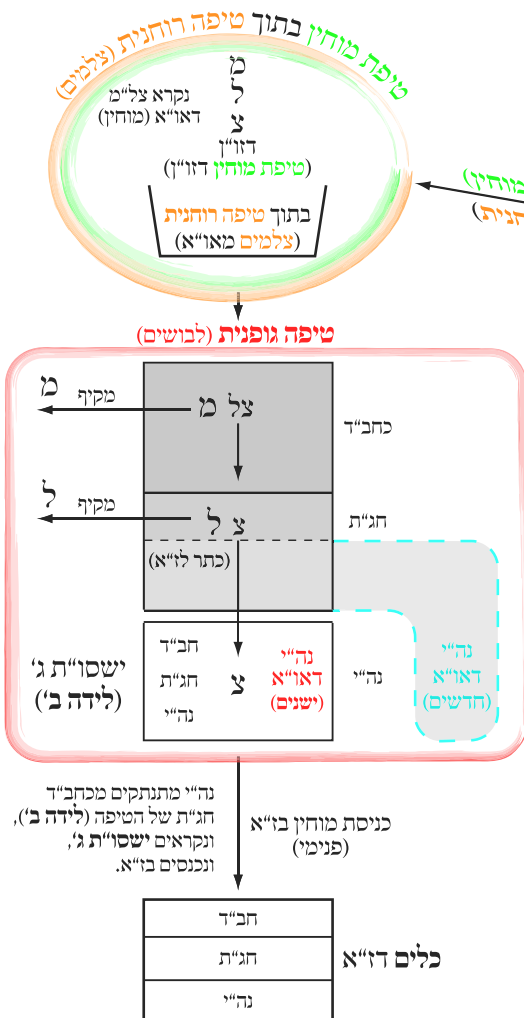
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

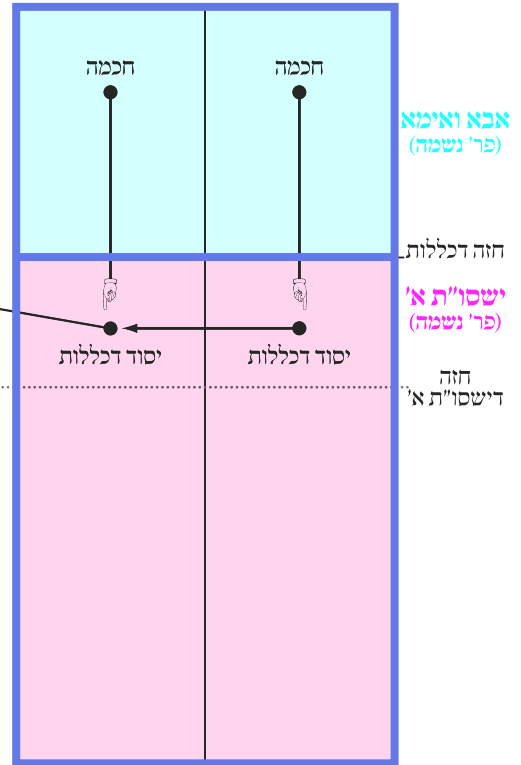
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)
אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)

לידה א' (המשכת טיפת מוחין)
(הולדת טיפה רוחנית)

ישסו"ת ב' (פר' נ"ר)
מלביש ישסו"ת א' מהחזה

טיפת גופנית (לבושים)
(נקראת ישסו"ת ב')

או"א (טיפת גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

הטיפת הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דיסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זיווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפת הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפת הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפת הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפת הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפת הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפת הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דיסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעב"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ד ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.

באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

התרוקנות הוד דתבונה

פ"ע דהוד

פ"א דהוד

פ"ת דהוד

⑥ "אהד"
⑤ "ה" (השני)

התרוקנות נצח דתבונה

פ"ע דנצח

פ"א דנצח

פ"ת דנצח

④ "אלקינו"
③ "ה" (הראשון)

התרוקנות יסוד דתבונה

פ"ע דיסוד

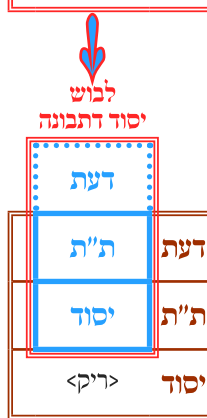
פ"א דיסוד

פ"ת דיסוד

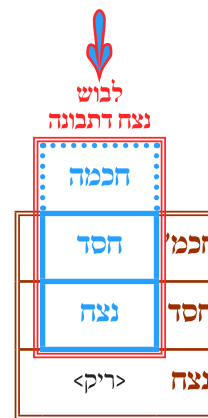
② "ישראל"
① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי תח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אהד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

מטעם זה השמיטו כוונה זו מהקצר ולא כתבו כי אם במלת למען שמו ולהמשיך סיום נה"י החדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה והם הם הדברים שכתבם הרב סוף דרוש ה' מדרושי הצלם, אף שבארוך כתב גם כוונה זו שלכאורה ית'ר נפיש' דהיינו תק כוונה שכתבה למעלה.

גם כתוב בסידורים להעלות או"ח רב"ש עליונים דת"ת לכ"ש ת"ת דישסו"ת. והנה לכאורה אין נראה כן מסוף פ"ג מדרושי הצלם וז"ל, רב"ש הת"ת התחתונים נכפלו ונעשו ר' שלישים והב' עליונים מהם הספיקו במקומם וב' תחתונים שלישי א' לכתר דרחל ושלישי א' עלה עד שלישי א' המכוסה שנכפל גם הוא ונצטרף גם הוא עמו ועלו בכתר דז"א עכ"ד. דמבואר דכתר דז"א לקח מאו"ח דשלישי עליון ותחתון, וכתר דרחל משלישי תחתון הנשאר, ונשאר לז"א שלישי האמצעי או"י ואו"ח שבו וגם או"י דשלישי המכוסה, ועיין בפרק ב' משער הירח ועיין בספר דברי שלום הגד"מ בדף ט' ע"ג [בגד"מ דף ט' ע"א שאלה ע"ה] שכתב בהדיא כן. שו"ר מ"ש הרב כדרושי השבועות שכתב בסתם שב"ש המגולים נכפלו וחציו עולה למעלה* לכתר דז"א וחציו לכתר דנוק', והבין ש"ש ז"ל דברים אלו במ"ש בסידור ודלא כדמשמע מפרק ג' הנו"ל. אך זו היא שקשה, כי ש"ש ז"ל עצמו בכוונת השבועות כתב בדרך אחר כי אור החזור דש"ת ושלישי עליון דת"ת עולה לכתר דז"א ואו"ח דשלישי אמצעי היא לכתר דנוק', ולא ידעתי איך יתפרנס לשון הרב לפי זה. ולא עוד אלא שדבריו סתראי נינהו, ומהתימה על הרב דברי שלום שלא הרגיש בדברי הרמ"ז ש"ש ז"ל במ"ש בסידורו בב' המקומות הנזכרים. ולמעשה הכוונה נלע"ד שיבין בסתם ב"ש לכתר דז"א ושלישי א' לכתר דנוק'.

גם במקיפי ל"מ בסידור הארוך כתוב להמשיך

צ' דל' וצ' דמ' תוך צ' דצ', דהיינו נה"י דחב"ד תוך נה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת תוך נה"י דנה"י. והבנת דבריו הוא דמבואר בשער פרקי הצלם כי יש לצ' דצלם צ' ול' ומ', וכתובם צ' דצלם, ויש בו צלם שלם מלובש תוך הצ' דצלם וצלם דמ' תוך הל' דצלם. נמצא שג' צדיקי"ן זה תוך זה והג' למדי"ן זה והג' ממי"ן זה ז"ו. והצלם הפנימי נקרא מ' דצלם הכלול מצלם שלם, והאמצעי נקרא ל' שגם הוא כלול מצלם שלם, והחיצון נקרא צ' שגם הוא כלול מצלם שלם. ובחול שנכנס צ' דצלם ר"ל צ' דצ' ול' ומ', ועד מלת קונה הכל נכנס צ' דצ', ובקונה הכל שנכנס הל"מ דצלם, וכנו' בספר נהר שלום דף מ"ה ע"א [בגד"מ דף כ"ח ע"א], הוא שנכנסים צ' דל' וצ' דמ' לתוך צ' דצ', ובליל שב"ק ויום שב"ק נכנסים ל"מ הכוללים, דהיינו ל"מ דצ' ול' ומ', דהיינו בליל שב"ק הג' למדי"ן, וכיום שב"ק הג' ממי"ן, ול"מ הנכנסים בקונה הכל דתפלת החול אינם דאורך שהם ע"ג רישא דז"א רק הם דעובי, ול"מ דאבא הנכנסים בברכת כהנים הם דכ"ד שעות כנזכר בנהר שלום דף הנו"ל עי"ש. אך בסידור הקצר לא נזכר מזה כלל רק להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. והנראה שהבין שנה"י דישסו"ת הנמשכים בחול גם הם כלולים מצלם שלם זה למעלה מזה הצ' למטה בנה"י שלו ועליו חג"ת ל' וחב"ד מ', ובקונה הכל חג"ת וחב"ד דישסו"ת דנה"י שלהם ע"ג ראש ז"א.

גם מ"ש בסידור הארוך לחזור ולהוריד הכפל או"ח דחסדים דנה"י שעלו ליסודות וכו' להורידם למקומם לנה"י דז"א וכו', גם בקצר כתוב כלשון הזה אלא שכתוב שם כלי הת"ת ונו"ה. לענ"ד נראה שניהם אינם צודקים, לא הת"ת ולא היסוד, דלא עלה מן היסוד אלא או"ח דנ"ה וכ"ש ת"ת שירדו בתחלה והם הם שעלו צ", דהיסוד

צד. שד"ה: עיין למוהרש"ש זיע"א בהגהת השמ"ש עץ חיים שער כ"ה דרוש ב' וז"ל [אמנם אחר ירידתן

ומחברם בדעת דנוק', הוא שם"ל שהיסוד ראבא הנזכר בדברי הרב הם החסדים הממתקים את הנבורות שהיו קודם החילוף ביסוד ראבא וכו' עי"ש.

נב. מ"ש בסידור באהבה בענין המשכת המוחין מלובשים בצלמים דה"פ כינה דזו"ן

דא"ק וכו', עיין בהלבשת פרצופי האצילות על ה"פ זו"ן דא"ק בהקדמת רחובות הנהר דף ק' [בנד"מ דף ד' ע"ב] ומשם ואילך ותבין היטב. אך את זה לכד זה הכתוב בסידור אשר לא כתוב בהקדמה הנז' והוא מבואר בהקדמה ובפרט בדף ק"א ע"ב [בנד"מ דף ה' ע"א] בד"ה ואעפ"י וכו' שהבירורים אינם עולים לע"ב ס"ג דא"ק רק לזו"ן דא"ק, ומ"ש בדברי הרב שעולים לע"ב ס"ג היינו משום דחו"ב דזו"ן נתקנו מזו"ן דחו"ב ועי"ש. אבל בסידור מבואר שהבירורים עלו עד למעלה וחוזרין ומוציאין המ"ה וב"ן מהמצח והעין דא"ק וחוזרים להמשיכם בתחלה לכה"ב דזו"ן דא"ק כיון דהמוחין הם נמשכין דרך עי"ו וא"א ואו"א וישסו"ת דרך בינות שלהם לבינה דבינה דזו"ן ולוקחים הצלמים

מפרצופים הנזכרים, א"כ צריך לזווג הזו"ן דא"ק ולהמשיך המוחין הנזכרים מלובשים בצלם כתר דבינה דזו"ן דא"ק ומשם נמשכים לא"א ומשם חוזרים ונמשכים לחכמה דבינה דזו"ן דא"ק ואח"כ חוזרים לאו"א עילאין שעומדים מלבישים לחכמה דזו"ן דא"ק הנז' וחוזרים וממשיכים אותם לבינה דבינה דזו"ן דא"ק* ואח"כ לישסו"ת כנו' שם י"ז ע"א באורך וכרוחב.

גם מ"ש שם ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת וכו'. צ"ע דהרי בשער המוחין

אין לו חסד פרטי בפני עצמו אלא נק' כל שכולל את כולם כנודע, וגם הכ"ש ת"ת שעלו הם עצמם ב"ש אור חוזר המגולים שירדו אל היסוד ועתה חוזרים למקומם ונתגלה גם ש"ע דת"ת* ונתחלקו לכתר דזו"ן, שאו"י של ב"ש ת"ת ונו"ה כבר נמשכו לת"ת ונו"ה דז"א קודם מה שירדו ביסוד כמבואר בתיבת והנורא ובגומל חסדים טובים. ובוזה עולה מן הישוב מה שנמצא כתוב בדברי הרב פעם אומר שחסדים של ב"ש ת"ת ונו"ה יורדים במרוצה אל היסוד ואינם מתפשטים אל הה' קצות, ופ"א שבתחלה מתפשטים בה"ק חג"ת ג"ה ואח"כ כללותם הארתם מתפשט ביסוד, ולפי האמור א"ש, דבאו"י מתפשטים בתחלה כחג"ת ג"ה ואח"כ כללותם ביסוד, ואו"ח שלהם יורדים הכ"ש תחתונים דת"ת ונו"ה אל היסוד במרוצה ואח"כ חוזרים למעלה, וב"ש הת"ת מתחלקים אל כתרים דזו"ן כנזכר, ודגו"ה חוזרים ומורידים אותם למקומם בנו"ה דז"א, ומשם להמשיכם לחו"ב דנוק' ולחסד נצח ונבורה והוד של הנוק', וזה מה שצריך לבין.

גם עיין בדברי שלום דף י"ב ע"ד [בנד"מ דף י' ע"ד שאלה פ"ב] שהקשה על הרמ"ז שר שלום ז"ל דאיך כתב בקונה הכל ובברכה רביעית דברכת המזון דבש"ת דחסד המגולה הוא ו"ה דהוי"ה, דלפי מ"ש בשער האונאה עכ"פ ב"ש התחתונים הם לוקחים י"ח או י"ו ממספר דהוי"ה והם הו"ה דהוי"ה עי"ש.

גם עיין שם [בדב"ש] בדף י"ט ע"ב [בנד"מ דף ס"ה ע"ב] שכתב שמה שלא סידר בסידור הרמ"ז ש"ש ז"ל מ"ש הרב בפרק א' משער תיקון הנוקבא שהיסוד ראבא מאיר בה"ג שביסוד דז"א

במרוצה וכו' חוזרים תכף לעלות בסוד או"ח] השמ"ש נ"ב, לכד אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן וכו' עכ"ל עי"ש. וכפי זה דברי הרב המחבר הרנ"ה ז"ל צריכין תלמוד (מכת"י). [א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין אש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז' באורך].

המקיפים דל"מ הגדולים הכוללים לעיר וקבץ הכוללים דכל הכ"ד שעות כמו היווג דנפילת אפיס שאז חוץ הכוללים. וענין עליית מ"ן דנבונה דל"א בקונה (כ) הכל שנהגהו בדרוש עמון ומואב כבר אמרתי כי זה כמה שנים אני מכוין על פה מה שמגני ה' ית' עד שאכתוב הצמדה כראוי עם כל פרטיה בע"ה ועכ"ל כתבתי ענין זה לפי שטע משמעה הענין :

ומ"ש כח"ר בענין המוחין דקטטה זה לשון הרב בשער ההקדמות ח"ל אמנם הב"ש של הס"ם לירופים שאזרו למעלה בראש והשליש שנהה זהה ק"ך לירופים ששם האחד בלכד ירדו שם בגרון וכן הוא בנפן חיים שער כ"ב שער מוחין דקטטה פ"ג הכ"י) :

והנה ברחוק למטה בגרון אזו נתמעט: והם בין טלם שם אחד והוא לירוף אחד שהוא (ג) ק"ך לירופי אלהים לבדם שהוא השליש ממה שהיה למעלה בו נראה שלבוט בדיוק אלא שהוא בקיטור ורעוט למר כי אלו השליש שלישים הנדחים מג"פ ק"ך שגראש אל הגרון מ' מכל ק"ך לר"ך שימלא בין טלם סדר ומספר כל ק"ך לירופי שלישים מהחילוף לירוף הראשון דשם אלהים שהוא אלהים פ"ב עד סוף לירוף האחרון דשם אלהים כמספר וסדר יליחת ק"ך (ע"ב) לירופים היולחים משם אלהים אחד ואינם השליש האחרונים דכל ק"ך אלא שהשליש הנמשך מאלהים דוד"ן דמ"ח התכמה הם מספר המ' לירופים הראשונים דכל מספר הק"ך לירופי אלהים דידוין דמ"ח התכמה מאלהי' דהה"ן דמ"ח הבינה הם מספר המ' לירופים השניים דכל מספר הק"ך לירופי אלהים דהה"ן דמ"ח הבינה והשליש הנמשך מאלהים דאלפ"ן דמ"ח הדעת הם מספר המ' לירופים האחרונים דכל מספר הק"ך לירופי אלהים דאלפ"ן דמ"ח הדעת ובין טלם הם סדר מספר ק"ך לירופים דשם אלהים אחד :

והענין הוא כי מספר הק"ך לירופי אלהים דידוין דמ"ח התכמה הם מהחלקים ומתפשטים בפרטי מוח התכמה בלורך שלש הימני בחח"ן דפרל"ף מוח התכמה ובל"ב השמאלי בבג"ה דפרל"ף מוח התכמה ושליש האמצעי בדת"י דפרל"ף מוח התכמה ובכל שלש מהם נמארים בו מכל הירופים דכל ה' אותיות דשם אלהים דהיינו כי בשלש המ' הימני דחח"ן שהוא חלקו הירופים הראשונים דכל הק"ך לירופי אלהים דידוין ח' שבו לירופים המהחילים בחלף וח' המהחילים בלמ"ד וח' ב"ה וח' ב"ו וח' במ"ס פרי מ' לירופים השליש הראשונים דחח"ן :

ובער"ן במ' לירופים דשליש השני השמאלי דאלהים דידוין דבג"ה דפרל"ף מוח התכמה שהיא חלקו הירופים השנים דכל הק"ך לירופי אלהים דידוין בגמלאים בו מכל הירופים דכל ה' אותיות אלהים פ"ד הנו' בשליש הראשון : **ו**בער"ן במ' לירופים דשליש השלישי האמצעי דאלהים דידוין דדת"י דפרל"ף מוח התכמה שהוא חלקו הירופים השלישיים האחרונים דכל כק"ך לירופי אלהים דידוין בגמלאים בו מכל הירופים דכל ה' אותיות אלהים פ"ד המכר בשליש הראשון :

והוא כי המ' לירופים דשליש הראשון דחח"ן הם אלו הירופים לירופי הא' והב' והז' והח' והי"ג והי"ד והי"ט והכ' והכ"ה והכ"ז והכ"ט והל"ב והל"ג והמ"ג והמ"ד והמ"ט והג' והג"ה והג"ז והג"ט והס"ב והס"ג והס"ה והס"ז והס"ט והפ"ב והפ"ט והפ"י והפ"י והל"ב והל"ג והל"ז והל"ט והק"ב והק"ד והק"ט והק"י והק"ט והק"י הכי אלו המ' לירופים דשליש הראשון דחח"ן. והמ' לירופים דשליש הב' דבג"ה הם אלו הירופים. הירוף הב' והד' והס' והי' והט"ו והי"ז והכ"א והכ"ב והו"ך והכ"ח והל"ג והל"ד והט"ל והמ"ד והמ"ה והמ"ז והמ"ט והנ"ב והנ"ג והנ"ה והנ"ח והס"ג והס"ד והס"ט

מטורבת עם הבריורים לתקום ולחבר הכלים והאורות דמ"ה וב"ן כסדר הראוי להם כידוע ומשכים להם לז"ן בבחינת מוחין דלר"ך לפני שנתקטו ונמשך בבחינת מוחין כללם הנמשך לו מעתיק מלובשים כללם הנמשך מהבריורין דפנימיות דל"א וגם לזוג את ה"ס הנו"ל דפנימיות דעתיק לתקן הבריורים הנזכר דפנימיות דפנימיות דזו"ן ולחבר הכלים והאורות דמ"ה וב"ן כראוי להם כידוע ולהמשך אותם לזו"ן בבחי' מוחין מלובשי' כלל' הנמשך מהבריורים דפנימיות דעתיק שנתקטו ונמשכו לו בבחינת מוחין מלובשים כללמי כל הפרטופים שעלו כז"ל וכמו שנבאר כל זה היטב בפרטות בע"ה :

וזה

פ"י שיכוין להמשך מהא"ס נר"ן דנרנ"ח לכל פרטופי הא"ק ויכוין להמשך אור בינה דתכמה דל"ק עם חלק אור (ח) הא"ס המלובש בה ולהלבישם גם בבניה דבינה דל"ק ולהמשיכם ולהעבירם דרך ביטת דזו"ן דל"ק ולהורידם ולהעבירם דרך כתר ותכמה דכחב"ד דליליות ולהלבישם בביטת דכחב"ד הנו' דליליות ואז מאיר בהם הא"ס והם מאירים וממשיכים נרנ"ח דנרנח"י לכל פרטופי האלילות והם מאירים ויורדים ומחלבים בו"ק דכללות יסו"ח והם בחינת היסו"ח השלישים ואז יורדים היסו"ח הנו' עם אור הא"ס המלובש בביות דכחב"ד דל"י ומחלבים תוך כל אורך פרטופי ביות דזו"ן דליליות שזה נשוא עד (מ"ח ע"א) שמגיפים וגופים רגליהם ע"ג המסך שבין אלו' לבריאה ושם בהיותם מלובשים בהם ומזדווגים ומהם עלמם ולא פ"י זו"ן נמשכים דרך המסך שפ"ג הבריאה מוחין ושפע והם בחי' שאר כסות ושונה לפרטופי כחב"ד שהם עתיק וטוק' וז"ל וטקביה וז"ל ויטו"ח דבריאה וגם כל האורות הנו"ל שהם אור הא"ס המלובש בביות דה' פרטופי א"ק המלובשים בביות דה' פרטופי האלו' מאירים ומחלבים בפרטוף התכונה ואז יורד פרטוף התכונה מלובש בפרטוף בינה דמלטת דליליות ובוקע המסך שעל גבי הבריאה ומחלבים כחב"ד דתכונה בכחב"ד דבריאה והם רטא דרחמי וז"ק שלה בו"ק דבריאה והם השם מעלות לכסא ומלכות דתכונה במלכות דבריאה ושיא כסא דדינא סנדלפון ואז האורות הנו"ל עם אור הא"ס מתפשטים ומאירים וממשיכים נרנח"י דנרנח"י בכל פרטופי הבריאה דליליות ודבריאה התחתון ואז מזדווגים פרטופי הכחב"ד דבריאה וממשיכים מוחין שלימים דגדלות פנימיים ומקיפים דאחור ופנים דאחור לזו"ן דחילוניות ופנימיות דפנימיות ודפנימיות דחילוניות דחו"ב דבינה הכולל דבריאה ואז הזו"ן מזדווגים ומולידים נשמות של מלאכים לירעה ויכוין להעלות בירורי פרטופי פנימיות דפנימיות דחו"ב דבינה דעשיה וירעה למ"ן לאו"ל דבריאה ולזווגם ולהמשך מוחין שלימים פנימיים ומקיפים דאחור ופנים דאחור ופנים דאחור דפנימיות דפנימיות דחו"ב דבינה הכולל דירעה ועשיה :

אח"כ

יכוין להמשך מו"ק דתכונה המלובשים בו"ק דבריאה הארה גדולה להיות בחינת נשמה תוך המוחין שנמשט לאו"ל וזו"ן דירעה וממלכות דתכונה הארה לתוך המוחין שנמשכו לאו"ל חוץ דעשיה :

בענין

עליית ונפילת החסדים ידוע ומפורסם במקומות רבים בספר פ"ח ובפרט בשער כ"ה דרוש ג' ובשער תיקון הנוקבא בע"ה ובספר מ"ס יע"ש שא"ל להמשך הנבורות לדעת דנוק' כי אם אחר המיחוק וגם המשכת כפל השני חסדים התחתונים דג"ה לתו"ב דטקבא כי אם אחר יירדחם וחורחם למקומם שהוא אחר יירדה והמשכת הב' ללמי ל"מ בקונה הכל והמשכת הב' ללמי ל"מ בקונה הכל א"ל אם לא אחר יירדה והמשכת הכתר והמשכת הכתר א"ל אם לא פ"י עליית כפילת החסדים וע"כ הוא מוכרח לכוין כל איתו הסדר :

ואותם המקיפים דל"מ הנמשכים בנכנס כסגים הם

הגהות וביאורים (א) ט"ח דף פ"ד טפ"ז וס"ל דף ל"ד ט"ז : (ב) ט"ח דף כ"ז ט"ז : (ג) ט"ח דף ט"ז ט"ז :

א"כ ג"ד ה"ו י"ח ט' והט"ס חיכוכים מסדרות והט' אדטרס
 הם הט' אוחיות המאות וא"כ בכל ז"א בכללותו שכולל כל ג'
 חלקי הללם ג' חלקים באורך וכן ג' חלקי רוחב והצדדים הם
 חילוף חיתוך פנימי אין בו רק אלפא ביתא א' דא"ק בכ"ד וע"ד
 פרס יהיה ג' אלפא ביתא דא"ק בכ"ד בני' חלקי הללם כ"ל
 ע"ד כ"ל וע"ד פרס מן הפרס יהיה ג' אלפא ביתא דא"ק
 בכ"ד בכל חלק וחלק מג' חלקי הללם ודי בזה. **וכרי תבאר**
 כי יש פ"א ספירות פרישיות כללם החילוף וכגון פ"א ספירות
 אחרים כללם החיתוך ופ"א אחרים כללם הפנימי כרי ג"פ פ"א
כרי רמ"ג איברים גימ' ארבע (ו) ואח"כ הבינה שהלבישה את
 הפוחין דכל הללמים הג"ל כטודע חוץ המלכות של החטונה כנ'
 שהיא אות ה' אחרונה משם ס"ג שלה כטודע וזו נקרא סטונה
 כנ' שהיא רביעית כשנמנה גם את הבינה פלזונה וזו כ' יש
 בו י"ם וארכה ממש באורך כל ללם ז"א שזה בשוק ויש זה
 בכל הפרטים כנ"ל באורך וברוחב כללם דא"ק בכל הג"ל
 ממש וזכור הקדמה זאת. וכנה כ' זו המלבשת אל"ה ג' ללמים
 כטודע שיש בהם רמ"ג ספירות פרישיות נעשים רמ"ח איברים
 כמין אברהם ע"ה ה' זו שנתוסף בהם ואלו הם סוד רמ"ח
 איברים שבאדם **וכבר דעת** כי כללם הוא סוד ושורא לא
 יעלה על ראשו האחר כשמשון רק הם נכנסין טוך טוף ז"א.
 ועיין בפע"מ שער הטמידה סוף שער י' והנה שר"א **(ח)**
 עם הסלל יחמטריא רמ"ח וכרי נסבאר אך יש ט"ם ב"א
 וכ"ז אופיוס ורמ"ח איברים ואך נברא כללם :

פרק ז' ט"ק (ט)

(א) ודע כי כל ספירה וספירה כלולה מכל סוף שלה
כללד ולא מכל ס"ם (י) כדל חכמה כללה

מחז"ן

הגהרות וביאורים (א) נפישו למינים מכל זכ שפ"ם וכלי וכלי של כנח"ה החינוכה וכן החינוכה והפנימי נחלקים גלופן וס שפ"ם של כולם שסס סוד דפ"ס
 והפ"ד דלפ"ד ופ"ד וז' שסס לעפלה הם האחרים וכן' ופ"ד דפ"ד הם מלכות. וכ"ז כשנמנה כל נח"ה כללם הכתר נכח"ה
 שמש דכינו באורך כל ה' אחד ואחד נפנה על סד: החכר. אחרים הם נפנה כדנח"ה יכ"ה ג' שפ"ק פולגבין ז"א אפ"ל שגלחך כלל נכח"ה
 שמש הוא אחרים כשנפנה כשנ"ה כפ"ה כפנימי הוא אחרים: כזו שכיב מקורם חלל כפ"ה הויכונה הוא שפירית והט"ם החינוכה מלכות. ח"ה למעט הם נפנה גלופן
 אחר שכול נדונה וענשיו נפלא בכל חלק הפליון ככולל ג' נח"ה י"ה בכל אחר מכלל כ"ז ספירות פרישיות וכולם יחד כ"ז בינוני ויחד ט"ם פנימים אחרים
 אחרים וט"ם היכונים אחרים עשרים וט"ם חלונות אחרים המלכות וכע"ד ג' ללמים וכע"ד ג' ללמים וכע"ד ג' ללמים. וכל זה דעתי שזוא שפוט נפישין
 דכרי רכינו וע"ן יחד נכ"ה וזו דכרי רכינו לקחן פניקין ד"ה ונגלד יחד וכו' וכן שער ט"ם רכינו כשער א"ה פ"ז כלל ד' ישר. שפן שפון : (ג) סכ"ה
 נ"א פרישיות : (ג) ט' היסוד שג"ה ל"ה אחר הם חז"ה כחכר החילוף הוא ז' שפופה דכמנפ"ן ויחסוד ד"ה החינוכה הוא ז' שפופה כח ז' ויחסוד ד"ה כפנימי הוא ט'
 חה כד"ה וכן נלמ"ה וכן נפ"ה הוק וט"ם. שפן שפון : (ד) ט' נכח"ה סוד כמנפ"ן כל סוד כמנפ"ן נאג"ד : (ט) ולא וכ"ז לכינוי דכרי רכינו שער אין חוג
 לפעם שפוט מה החינוכים כחכר כשנ"ה מקדים פ"ה ויחסוד ד"ה ויחסוד ד"ה חכ"ה כ"ז שפופה כח ז' שפופה כח ז' ויחסוד ד"ה כפנימי הוא ט'
 נ"ל דללם ונפ"ן דללם וז"ל הוא נספירות ססס ככלים ופ"ד שפ"ה סס רפ"ה נפוחין כחכנסים ח"ך אל"ה ככלים וסס רמ"ח נפוחין ויחסוד ד"ה ויחסוד ד"ה ויחסוד ד"ה ויחסוד ד"ה
 זרלום וכחכר נכרי רכינו כשנ"ה כ"ז פ"ה. שפן שפון : (ה) ח"ה וז"ע כי שורש הוא כ"ה. ולפ"ד ח"ה כשנ"ה כ"ה הוא לשון מורא כ"ה כפ"ה כשנ"ה דכרי פ"ה
 ישר ולכן דע"ה אהו ג' אהוים שורא אך בשנ"ה כחכונה דל"ה ל' כחג וזכר הנין פ"ה כמנפ"ן ופ"ה לא יפלה על ר"ה וסס כקכ"ה מוכרס"ל קוש"א וזו וסס"ל אין אלו
 יפלים ליהרבו נלשון שורא א"ה חזק פורק כ"ה וכפ"ה הויר"ם ז"ל הוסס נכרי ישר. וסס ל"ה לקחן הוא כפ"ה שוכרס"ל ז"ל נלפוט כשנ"ה כפוסקוס ד' קב"ה פ"ה
 סכ"ה ט"ה קב"ה נ"ה ז"ל ללם וכו' דכ"ה חכ"ה מהחלפות ואין כזו קפ"ה ט"ה : (פ) עיין מ"ח ריש ע"ה דפ"ה ספ"ה :
 (י) עיין שער פסוקין פ"ה ופנין כל זכ היסוד פ"ה רכינו כשנ"ה ל' פ"ה קחנו פ"ה. ופ"ה פנין ג"כ כי כל פ"ה רכינו כחן כשנ"ה זכ הוא נפשיה אסס שזוא
 נח"ה ופ"ד כפ"ה סכוד וכן כיסוד וכן כולם ח"ה לפנין. שפן שפון :

והנה המעשה

יפה שעה

גם במקומות אחרים. כרי מטב"ר היזח כל ספירה וספירה מעשר
 הפירות כלליות כלולה מעשר ספירות ואס כן א"ך הוא שאין בקי ימין
 אל"ה חז"ן ואין בקי שמהל אל"ה צ"ה ואין משנין מעטת שללם. לכן
 דע שנהקדמה אשר יש נח"ה ח"ל כשער פרטוף ח"ך דרוש ש"ה ופ"ה
 א"ך פ"ה כנכ"ה דכ"ה דע שיש ג' חלוקות יע"ה כי אין נקרא פ"ה
 עד שיביא כלל מעשר ספירות וכל ח"ה כלולה מעשר ח"ה עשר ספירות
 עשר פרטופים מלבישים זכ לזכ בשוק בענשיו ונמלא ספירות המלכות
 פרטוף כלם מ"ם דל"ה ונחוכה פרטוף היסוד פרטוף אלם מעשר ספירות
 דל"ה והתלבב ח"ך פרטוף המלכות כשזו וכחוכו פרטוף סכוד פרטוף
 שלם כשער דל"ה מחלנ"ה ח"ך פרטוף היסוד כשזו וכן מוכ"ד עד
 פרטוף ככר פרטוף כלם גי"ם דל"ה מחלנ"ה ח"ך פנימיות כולם כשזו
 ממש להם ח"ה ס"ה חחילה. ואחר כך נעם חיקון השלמות כד ליקר כל
 הפרטופים זכ בזה לכשיביו יחד כולם באחדות גמור ופ"ה אחד הכתר
 חון עשר ספירות ל. שר פרטופים ונעשה כתיים לכולם ובחריים דל"ה
 לקח לחלק לנח"ה פרטופים דהייט כתר שנו בייחוד נח"ה וכתר המלכות
 נעשה וכתר אל"ה וכתר דכ"ה נעשה נעשה כחן אל"ה וכתר דכ"ה נעשה חסד
 אל"ה וכתר כנטרס נעשה נטרס אל"ה וכתר ח"ה נעשה ח"ה אל"ה
 וכתר הנלח נעשה נח"ה אל"ה וכתר הכוד נעשה כוד אל"ה וכתר היסוד
 נעשה יסוד אל"ה וכתר דמלכות נעשה מלכות כרי דכל עמנו דפרטוף
 כתר נעשה מעשר כתיים דכ"ה פרטופים וכל ספירות חון להם דכייט
 כתר של נשאר לו לעמנו והכמה של נעשה כתר לפרטוף כהכמה וגינם
 של נעשה כתר לפרטוף ככ"ה וחסד נעשה כתר לפרטוף כהכר והטרה
 כתר

פנימית ללם הפנימי (ח) אחרים הם נמנה גלופן אחר שכול ברוחב
 ובענשיו נמלא בכל חלק הפליון ככולל ג' נח"ה יהיה בכל ח'
 מהס לבדו כ"ז ספירות פרישיות וט"ס יחד כ"ז בינונים
 (ב) ויכו ט"ם פנימית ט' אחרים האחרים וט"ם חסכונות ט'
 אחרים מסירות וט"ם חלונות ט' אחרים המאות וכע"ד ג'
 למד"ך דג' ללמים וכע"ד ג' ל' שגב' ללמים. **נמלא** כי היסוד
 כמחלק שנטולן (ג) שחלק הג' דללם החילוף (הפומדה עם
 הנקבא אב"א) הוא ל' שפופה (ד) רוחו שמתפשט כסוד
 אב"א כי ללם החילוף שומה פס נוקבא אב"א ויש בו אחרים
 לחלונות כהתפשטותו (ה) **ויסוד התחלק** שבכולם שחלק הג'
 דללם החיתוך הוא ל' שפופה וגם הוא נח"ה אב"א אך אינו
 מתפשט אל החלונות כמו החילוף ואין אל החלונות אחרים בו
 אפ"ל שהוא אב"א **ויסוד התחלק** שבכולם שחלק הג' דללם
 הפנימי הוא א"ה ט' שורה על חוג פכ"ה ונקרא מה רב
 כמ"ה בואר (ו) דעוביה גנוה בגווייה. וכבאר זה יוסר ונמלא
 שג"ה דללם ח"ה הוא ט"ם וכל ח' יש לה ג' כלים זה לפנים
 מה. ונגה הראשון הוא חכמה שג"ה דללם וסס ג' חכמות
 זו לפנים מזו כסוד דא"ק ח' בפנימיות י' בחיטונה ק' בחיטונה
 והבינה של ל' דללם הם ג' ביטות זו לפנים מזו כסוד בכ"ד
 ג' בפנימית כ' בחלמסית ר' בחלמסית וכן גל"ה דעמה דמ"ה
 כחכר כג"ך כנכורה וט"ם נח"ה זע"ן כנלח חפ"ה כבוד
 סל"ך ביסוד וכע"ד ח"ה בכ"ד ט' כ"ל דללם כפ"ה שנו
 וכע"ד ח"ה בכ"ד כ"ו כ"ל דללם כפ"ה שנו וכל ח' ג' כלים
 זה לפנים מזה. **וחס נחשב** ונאמר גלופן אחר כי כל אורך
 הללם אינו רק ט"ם לבד וכל ח' ג' כלים זה לפנים מזה נמלא
 כי כפ"ה פנימיות של כל כללות הללם הם הם ט' אחרים אחרים

והנה המעשה

(א) ודע כי כל ספירה וספירה כלולה בכל הוק שלה ולא מכל ס"ם כי"ה
 חכמה כלולה מחז"ן שהוא ק' שלה כ"ה עד ח"ה אלפים נח"ה וט"ס כפ"ה צ"ה
 לבד וכן על זכ כדכר בקי כהמנטי וט"ס בחינת דעתיק כללד חה כדכר
 כללוח אמנם כדכר פרישיות כל בחינת מל"ה ס"ם כללוח מכל ס"ם אמנם
 אינם יזל"ה מעטת נח"ה ס"ה כהוא כ"ה. באמת דכרי ח"ל ח"ה לעונת אס
 כל ח' וק' אינו יזל"ה כהוא אס כן היאך הם כללוח ח' כל ח'
 ואחד מי"ם ובשללם מעטת הוק כהוא יהיו כוללים חז"ן כל אחד ואחד
 מהם ונפרטים לאלפי אלפים אל"ה שיהיו נפרטים ל"ם א"ך אפשר כללוח
 ס"ם הם יד"שים שסס חכ"ה ח"ה נח"ה ואס כן ג"ה בקי ימין א"ך
 ינ"ה וכן חז"ן בקי שמהל א"ך ינ"ה ואס ינ"ה ש"ה ג"ה בקי ימין וחז"ן
 בקי שמהל כרי יש שיהי מעטת הוק כהוא וכן בקי חמנטי ואס אין
 שום שיהי כעטת הוק כהוא כי כולם ריחבת חז"ן נח"ה נכר ומתי
 הוא ככרס שיהי בקי חז"ן דקי ימין וז"ה ג"ה דקי ימין וכן בקי
 שמהל. ודע שח"ל כשער החיקון ס"ה כחג ז"ל ובעיטור נחוסטו נח"ה
 בכל ח' של כל כלי וכלי ככמה שנו כלים ואחר כך כייקיה ניתוסף
 ח"ה בכל כלי מהם ח' ה' כלים כרשונים ואחר כך נחוחין ניתוספו
 ג"ר בכל כלי מהם ח"ה כלים כרשונים יע"ה. וכשער ח"ך פ"ה כחג
 ד"ל ז"ל אחר כך ככשנ"ך כל ס' ימי חמ"ה הכיבוד נחכררו שג"ה בכל
 קב"ה מכל הוק דכ"ן פ"ה שגלו נ"כ נח"ה שכלל קב"ה מוק דמ"ה כ"ה
 ואחר כך כייקיה נחכררו גם בחינת ח"ה שכלל קב"ה מוק דכ"ן פ"ה
 שגלו ח"ה שכלל קב"ה מוק דמ"ה כ"ה ואחר כך בעללוח גלו חחילה
 חכ"ה שכלל קב"ה מוק דכ"ן וחכ"ה שכלל קב"ה מוק דמ"ה יע"ה ועיין

כח עס על כל דבר שנקודתו בכל תיבות ותיבות שבה דומה
ולאט נחלק ולכן לא עשה עם דומה אל וכן מ' וכו'
ועל זה ענין חסם זה סלה המ' כעשה סלה עם ולאו יודר
במח'

פ' על ש' הבנות ופרי עין חיים ששון נר

הסדר חסין להשפיע משם אל ז"א וכו' אבל בחינת
שלוש אל הנוק' וכו' לא זכיתי להכין דברי רבינו מה ענין
זה להשפיע משם אל ז"א וכן לנזק' סלה כל כתי' ל"מ עמ"ס
נמשט לזוין ח"כ מה ענין השפיע זו לסם מחדש ואפשר שהוא
בכחי' חממה מ' שחמ"ס וכן בחילת שלום אל הנוק' בכחי'
בינם קב"מ והוא כמ"ס לעיל בלוח ל"ב דמה שנקנס המקי'
דכ"כ הם בכחי' ל' דלמדו ומ"ס חלל בכחי' הלי"מ דל"מ נשאר'ם
מקיפ' עליו ופחה ככ' חיצו' חלו נמשכ' לזוין הארס מהם שהם
חמ"מ דמ"ס לז"א וכו' דמ"ס לכו"ק דכחי' חמ"ס שנשאר מקי' עליו :
ל' שם וענין מלוי חסון הוא כי הנה נודע שאין בו"א חלל
עמ"ד בלבד כמ' בחדר'ו וכו' עיין מ"ס לעיל לוח כ"ב :
מ"ז כי בכחי' מאירים במקום המו' ואח"כ ע"י חמירות
י"ג מידות נקבע יסוד דחי' ונשגם ז"א כל יבתי' וכו' עיין
מה שכתבתי בקונטרס פחה עינים כסוונה כ"כ לוח ג' :
לז שם ואח"כ ע"י שחומרים י"ג מידות של ויעבור נקבע
יסוד דחימא שבתוך דעת דז"א וכו' יפה שעה ד' קפ"ג
סע"ב מה שכתב ועיין מ"ס לעיל לוח ל"ב דג' לדיקים הם
הנכנסים חוץ ז"א וסודו המו' כ"א נשאר במקומו :

לח שם והענין הוא כי כבר נת' כי ג' מיני מדריגות מוחין
שהם הגרמיוס בג' אוחיות אלס כנ"ל פי' כנז"ל בלוח
ל"ב כי בלוח מ' סלל בו ג' אוחיות אלס ובכלמ"ד ל"ל וזאת ל'
היא לבדה נכנס בו"א וכל מדריגה מהם הוא פ"ג נגזר שלם :
למ שם גם נה' אללנו שהמו' האלו חונים גשמים אמוס
הם בכחי' נפש הרחוקה וכו' וכל לוח ואוח מנ' אוחיו' אלס היא
פרט' קלם כלול מרמ"ח אברים וכו' נת' כמ"מ בע"מ שכ"ה פ"ג
וסכ"ד פ"ו מכו"ס דק"ח ע"כ ע"ה ח"א פ"ג ס' אר"ח דס"ו :
לנ שם גם רז"ל דרשו ענין זה ואמרו כך אמרו בני' רמ"ח ע"כ
ילקוט ראובני פ' נשא משם הוזהר רבינו בחיי ס' נשא :
מא שם לרמח חל מה שנת' שעתה נכנסים רמ"ח אברי הנפש
דערט' שלם של בכחי' אוה"מ ע"כ והוא בכחי' ל' של סל"מ
ועיין לעיל לוח ל"ב :

מב שם וכוה חבין מ"ס כשמשון ומורה לא יעלה וכו' ח"ס
ל"ע כי מורה הוא בה' לבסוף בפסוק ע"כ כ"ב י"ל
בחילוף אוחיות אחת ע"כ וכן רחתי לרוב שמואל ז"ל שבי'
כן בש' הלקושים חללים פי' קצ"ו דקנ"ג יע"ש ועיין מ"ס
בקונטרסי ש"ס ח"א שכ"ד ספ"ו יע"ש :

מג שם כי ענין נרמה כהנים הוא להוריד רחמי דיקנא
דעתיקא בע' ח"ד דז"א ולכן יש בו ג' חיצות כנגד ג'
רישין וכו' עד סוף ע"א עיין בש' מאמרי רשב"י ד"מ סוף פ'
נשא דקמ"ו מכו"ס דע"א ע"א ע"ה סל"ד פ"ב כלל כ"א פתי'ח
ספ"ו דחזרה עמידה : **מ"ז** ונעש' י"ג חקונים גמורי' ע"כ
לאו גמור' ממש אלא שלתי' לפי שעה ועי' לק' דרז"א חזיענו' ד' מ' :
מד שם והנה הוי"ה שבפ"ה מנוקד בחולם וז"ל וקמן וז"ל
כמ"ס אללנו בחדר'ו וכו' מ' מאמ' רשב"י ד' מ"ד ע"ה ס"ג פ"ד :
מה שם כי שם הוי"ה שבז"א מחמלא וכו' ממה שמחברך
מן ח"א מן ג' רישין הנז' וכו' ועיין בסודו להרב ש"ס
זל"ה"ס וזע"ש שעדיין לא נמשך מן ג' רישין עד אמרת פלוח
ה' שבשני פסוקים הארים השיקף הוא בהחמלה מן רישא
קדמאה ואח"כ הוי גמירא :

מו שם כי כונתנו הוא להמשיך מן ח"א ג' מוחין אל ז"א
ולכן הם ה' חיצות ע"כ פי' מוחין מקיפין דל"מ שהם
חב"ד דל' וחב"ד דמ"ס הגרמיוס בפסוק זה ועמם סווח גרמיו'
בש' זה אמנני לא ידעתי עעמו :

מז שם כי כמו שהכמה (פי' הנק' חב"א יו"ד שבשם) חב"א
נק' ל' לכווחו בן י"ס גמורות עם ראש שלימס בג' מוחין
שבו וכו' פי' עם הראש שהוא מו' המקי' שבו גם עשה ז"א
וכו' בענין חלו הכ' מו' שנכנסו בו :

מח שם גם חסין בעשרים אוחיות אלו להוריד הארס מן ד'
חיקו ועי"כ יושלמו בו יבתי' וכו' לעיל לוח כ"ב מ"ס :

מט שם ובפ' ישא וכו' הוא בכחי' המו' שירדו בו"א חלל"כ
נחשו ככ' עטרין עלאין שסם מו"ג דח"ה כוודע ע"כ
עיין בפע"ח פ"ה דחזרה עמידה ושם הווסחא בכחי' המוחין
שנחשו אח"כ ככ' עטרין וכו' ולע"ד נראה לפרש דברי רבינו

המו' חב"ד דחבו' דכן הסדר ה' דלגם מחנכש כה"ו וכו'
בתי' וכו' חמ"כ בחב"ד כנו' לעיל בדרוש זה וכן כחכ בע"מ שכי"ה
פ"ד וח"כ ל"ל מה ענין רושם זה אך דע שקדמה ח' והוא
מ"ס רבינו בע"מ שם דרוש ח' דכחי' אלס המו' הוא כן הח"ס
לבד סלל בו אלס שלם ואח"כ יורד הלמד' וז' דלגס לת"ה
דחבו' ומכ"ה החוסם שלסם כמ"ס למעלה וממלא שם אלס
כלס ובתי' ל"ל ואח"כ יורד ה"ל דלגס שבתי' דחבו' כה"י
שלה ומכ"ה רושם ופורסם שלה בתי' נמלא בחב"ד דחבו'
אלס שלם ובתי' דחבו' למ"ד וז' ובתי' דחבו' לז"י לבד
ואלו הנה"ו דחבו' עם המו' שבחוט יורדים חוץ ז"א בחח"ן
בגי' דח"ו ועי' נחמטט האור ויכול ז"א לקבלו חס מזוקרק
שם בע"מ פ"ד שכתב וז"ל ודע כי הקדושה כמ"מ שורד עופה
רושם והשאר שם שרשה ועיקרה והוא מה שאינו יכול
להחפסס למטה מדוכ הארסם לכן ס"מ היא בכחי' העקרי'ת
שא"ל לירד יותר למטה ואח"כ ה"ל הגרוע ממנו ואח"כ ה"ל
היא בכחי' החחוטה שבכולם והיא הארס שיכול ז"א לקבלו
בפנימיותו וכו' יע"ש ב' ועיין לקמן בסמוך :

כח שם כי הנה הם בכחי' טיפוח במתשכים אור"ה בעת חוונ
וכו' מן ח"א וח"ה המשיכו מן עתיק עד רוח המעלות
כמ"ס אללנו ע"כ נת' כמ"מ לעיל דרוש ג' דק"ס ע"ה שכי'ה
פ"ו ופ"ח סט"ל פ"ו שכ"ג פ"ו :

ל שם והוא מה שנה' אללנו בדרושים של המו' וכו' בסוד ארס
כי ימות באלל וכו' ע"מ ש"ך פ"ג פ"ה פ"ד ופ"ה ס' הסק' דניט'
לא שם וזו נקרא שם בשם ל' דלגס בסוד ג' מו' בלבד
ושם נעשה רושם ב' ואח"כ וכו' וק' דל"ל אחי' הרומס
בתי' ולא כה"י שהרי הנה"י היא מדריגה ג' ל' דלגס ולא ל'
עיין דזה הולך לפי השיטה הנז' לעיל מזה בכחי' דבור זה
כי מהלכשים חוץ נה"י דחימא שהם ג' לבושים בלבד ולכן
נקרא ל' יע"ש וכבר כתבתי בזה לעיל בלוח כ"ה אך עלהה
הסממיהו לרבינו בע"מ יע"ש :

לב שם ונחזור לענין כ"ב כי הנה נה' שכל מה שיש בלו'
ל' דלגס יש סלוה ל' וכן בלוח מ' ע"כ פי' כנז"ל בלו'
כ"ח כי כמ"ס לבדו יש בו אלס שלם ובכלמ"ד יש ל"ל וה"ל היא
לבדה נכנס בו"א נמלא דכחי' ה"ל יש ככולם דמניה רושם ה"ל
בלמ"ד יע"ש וממלא עתה ככ"כ נכנסים חוץ ז"א ב' לז"י לז"י
דלמ"ד וז"ל דמ"ס ועמ"ס בו ג' לדיקים ועיין לק'
בדרוש זה ד"ה אמור להם אך מה שנכנס ככ"כ הוא נפש
כל המקי' ודע דער"ו הוא המשכת המקי' דל"מ הנעשך
בטוח קונה הכל כנו' בסודו שהוא ל' דלמ"ד וז' דמ"ס יע"ש :
לג וישמורך עשר חסדים של הדעת דלוח מ' וכו' וכן
בלוח למ"ד וכו' עיין להרב יפה שעה

דקפ"ג ע"כ דהק' דכמ"מ חו"ג שבדעה חונס אלא ח"ה וה"ג
ואך עתה הם עשר וכוניחו בחימא וכן הקשו חכמי סמערט
בשאלות בנסר שלם ד" כ"ה שאלה כ"א ולע"ד אין כאן קושי'ה
שהרי אין זה שבכ"ב אלא בכחי' מוחין מקיפוס דל"מ וח"כ
מכיון שוח בכחי' המו' כל מוח בולל מ"י וכן כחכ רבינו בע"מ
שכ"ה פ"א ופ"ד דעמס קראת מ' דלגס הוא חפני שכ"ה כלול
מעשר יע"ש וכו' רבינו כמ"מ ה"ה וה"ג הם בכחי' הארס שהם
מיס המגדלים אח האילן או בסוד טיפס הזרעה ולא בסוד מו'
דזה ענין ח' וזה ענין אחר ושבוט שכ"ה פ"ה בסופו ופ"ה ועיין
להרב חו"ה דקמ"ג ע"כ (עיין לק' דרוש ו' דפסח לוח מ"ד)
פי' אחר והוא חו"ג דח"ה ונקראים חכ"ה יע"ש :

לד שם **יברכך** וכו' ענין הדר המשכת אלו המקי'
לאט לאט אחו' מזה וגם מזה וכל כך
ארטיח לא ידעתי עעמו דכתי' לא בילתי ויש עוד כמה דקדוקי'
ואין לנו אלא דברי ו' עמרת דק' קבל מרבינו הארי' זל"ה"ס
ועיין עוד בס' הורחה שעה דכ"ג ע"כ וכו' כן ק' בכוונה הקהל
שכתב לבין חחי' קודם אמירת יברכך דח"י דגבו' דלמ"ד וכו'
הלא לקמן דרוש ח' דר"ה מחלוקה דר"ה ור' יאושוע בניסן
נכרא העולם ודח"י דגבו' נכנה חחי' יע"ש ואין הלכה כר'
יאושוע ועיין עוד בש' מאמרי רז"ל דרוש ד' נכנסו לפרדם
יע"ש וח"ה דים חילוק במקיפי ל"מ זה לא ידעתי והיע"ה :
לה שם וימוך היא כנגד חממה ח"מ כנ"ל אשר היא בכחי'

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך חלק הרביעי. השלישי דשליש אלו"ח דחסד דת"ת דז"א העומד ע"ג הכתר
דרחל לחוק הכתר שלה.

רביע ג' יהוה

יוד הא ואו ה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו ה
י יה יהו יהוה

למען שמו

לעשות ולחקן מל' דיעקב היולא מאחורי ע"ב. דאבא ופניס דקס"א דאי' ג' שמו
יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי

מל' דיעקב

אלף דלת נון יוד

א א ד א ד א דני

להמשיך כללות דכללות ה"ג למל' דרחל ולהמשיך הארת ג' שמות דתנ"ה בלבושי
כה"י דאי' למל' דרחל ולבנותה ולתקנה כלולה מי"ס.

ותנ"ה

אלף הי יוד הי

אלף הא יוד הא

אלף הה יוד הה

תם

כללות דכללות ה"ג

יהוה ה"ג יהוה

יהוה

יהוה יהוה

שן

מל' דרחל

אלף דלת נון יוד

א א ד א ד א דני

ויכוין להמשיך הב' גבורות מנ"ה דרחל ליסודה ולהמשיך להם הארה מיסוד דאבא
שביסוד דז"א.

יהוה יהוה

יסוד דרחל

שין דלת יוד

ש ש ד ש שדי